

כי היכי דמעכב להו קומץ לשיריים בכך דכל כמזה דלאו מתקטר קומץ לא מתאכלי שיריים, הכי נמי מעכב קומץ ללבונה — במה שכל כמה שלא הקטיר את הקומץ מתעכבת הקטרת הלבונה, אין הדבר כן אלא אי בעי האי מקטר ברישא ואי בעי האי מקטר ברישא ואין אחד מעכב על חבריו (6) ולכך חשובים הקומץ והלבונה לשני מתירין ואין מתיר מפגל את המתיר. וזהו שאמר רבי יוסי לחלק בין הלבונה לאימורי הזבח, שהזבח כולו אחד, וזריקת הדם מתירה את האימורים להקטרה, וכל כמה שלא נזרק הדם אין להקטירן, ולכך אם חישב בשעת זריקה מחשבת פיגול על האימורים, אין זו מחשבה בשני מתירים, והרי זה פיגול, ומה שאין כן הלבונה שאין הקטרתה ניתרת על ידי הקטרת הקומץ וחשובה הקטרתה כמתיר בפני עצמו.

ורבנן החולקים סוברים: כי אמרינן לכלל זה שאין מתיר מפגל את המתיר, הני מילי היבא דלא אקבעו בחד מנא כגון כבשי עצרת [לקמן טו ב] ששחט אחד מהם במחשבה על מנת לאכול מחבירו למחר, שמאחר וכל אחד מהם הנו מתיר של הלחם הרי שאין האחד מפגל את חברו, אבל היבא דאיקבעו בחד מנא כגון בזה שהקומץ

ומתריצין: מהו דתימא, טעמא דרבי יוסי בלבונה של מנחה שלא מועלת המחשבה בעת הקמיצה לפגלה, הוא משום דהלבונה לא מינה דמנחה היא שהמנחה הנקמצת היא סולת ואילו זו לבונה, אבל בשני בזיכי לבונה דמינה דהדדי נינהו, ששניהם מין אחד הם, אימא מפגלי אהרדי, קא משמע לן שטעמו של רבי יוסי אינו משום אינה ממין המנחה, אלא טעמו הוא שאין מתיר מפגל את המתיר השני, ומשום שזהו טעמו הרי גם בשני בזיכי לבונה של לחם הפנים אין מתיר מפגל מתיר.

ומקשינן: ומי מצית אמרת דטעמא דרבי יוסי בלבונה לאו משום דלאו מינה דמנחה היא?

והא קתני סיפא דמתניתין: אמרו לו, מה שינה מן הזבח? אמר להם, הזבח דמו ובשרו ואימוריו אחד ולבונה אינה מן המנחה. הרי, שטעמו הוא משום שהלבונה אינה ממין המנחה!?

ומתריצין: מאי "הלבונה אינה מן המנחה" דקאמר רבי יוסי — אינה בעיבוב מנחה! כלומר אין הקטרתה מתעכבת מחמת העדר הקטרת הקומץ, ושונה היא מן הקומץ: דלאו

6. יש לתמוה, שהרי משנתנו עוסקת במחשב בעת הקמיצה ולא במחשב בעת הקטרת הקומץ, ואם כן אמנם אין הקטרת קומץ מעכבת להקטרת הלבונה ואין היא מפגלת אותה, אבל מכל מקום הקמיצה עצמה מעכבת להקטרת הלבונה ומדוע לא תועיל בה המחשבה על הקטרת הלבונה. וביותר קשה, ע"פ מה שהובא לעיל בשם הרעק"א שביאר את החילוק בין הקטרה שאינה

סילוק הבזך על הקטרת חברו מחמת שקודם הסילוק היו שניהם בכלי אחד. אולם לדעת הרעק"א שביאר לעיל שהקומץ חשוב מתיר לגבי הקטרת לבונה מחמת שאין להקטיר הלבונה קודם הקמיצה, הרי שלדעת ה"ר שמשון נוכרח לומר כן אף לגבי בזיכים שאין להקטיר האחד קודם סילוק חברו, ומשום כך חשוב הסילוק כמתיר את ההקטרה.